

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 412/2015-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 18. augusta 2015 prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Borisom Bednárom, advokátska kancelária, Štefánikova 9, Poprad, pre namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2 NcC 1/2015 z 12. januára 2015 a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti [REDAKOVANÉ] z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 28. apríla 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6

ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Prešove (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 2 NcC 1/2015 z 12. januára 2015 (ďalej aj „namietané uznesenie“).

Sťažovateľka vo svojej sťažnosti uviedla, že namietaným uznesením krajského súdu bolo rozhodnuté o námietke zaujatosti, ktorú sťažovateľka vzniesla proti sudkyňi Okresného súdu Poprad v konaní vedenom pod sp. zn. 10 C 270/2014. Krajský súd namietaným uznesením rozhodol, že zákonná sudkyňa nie je z konania vylúčená, a to napriek tomu, že zákonná sudkyňa vo svojom vyjadrení k námietke predpojatosti uviedla, že sa v konaní cíti byť predpojatá.

Podľa názoru sťažovateľky krajský súd *„nerespektoval odôvodnenú námietku sťažovateľa, vyjadrenie zákonného sudcu korešpondujúce s uplatnenou námietkou“*, ani relevantnú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Sťažovateľka tiež namietala odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, keď uviedla, že dôvody uvádzané krajským súdom *„sú neúplné, bez riadneho právneho odôvodnenia a právne neobstoja. Právne úvahy, ktorými sa súd riadil nie sú konzistentné a nezohľadňujú skutkový stav veci. Krajský súd sa riadne a spravodlivo nezaoberal dôvodmi uvedenými v námietke zaujatosti zo dňa 20. novembra 2014 a doplnení námietky zo dňa 7. januára 2015.“*.

Sťažovateľka 11. júna 2015 doručila ústavnému súdu podanie z 8. júna 2015, v ktorom uviedla, že svoju sťažnosť podanú *„Ústavnému súdu SR zo dňa 27. 04. 2015“* berie *„v celom rozsahu späť“*.

Podľa § 54 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov ak sťažovateľ vezme svoju sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej zastaví okrem prípadu, ak ústavný súd rozhodne, že späťvzatie sa nepripúšťa, najmä ak sťažnosť smeruje proti takému právoplatnému rozhodnutiu, opatreniu alebo inému zásahu, ktoré mimoriadne závažným spôsobom porušujú základné práva alebo slobody sťažovateľa.

Ústavný súd vzhľadom na to, že sťažovateľka podaním z 11. júna 2015 vzala svoju sťažnosť späť, a z tejto sťažnosti ústavný súd nezistil existenciu skutočností, ktoré by mohli viesť k záveru o neprípustnosti zastavenia konania, rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia (obdobne napr. III. ÚS 126/07, III. ÚS 203/2013, III. ÚS 408/2013, III. ÚS 560/2013 a iné).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 18. augusta 2015